

מדינת ישראל
בית דין לתעבורה

לפני כב' הדיין ליאור דוד פולדש

העורר: אלינה אלחזוב

נ ג ד

המשיבה: משטרת ישראל, 500101944

החלטה סופית

בפניי כתב ערר על הודעת קנס לפיה ביום 23/06/2026 בשעה 08:39 נסעה העוררת ברחוב יגאל אלון בעיר תל אביב, מכיוון כללי דרום לכיוון כללי צפון, והגיעה לצומת עם רחוב גבעת התחמושת. המדובר ברחוב בעל ארבעה נתיבי נסיעה לאותו הכיוון, כאשר הנתיב הימני ביותר הינו נתיב המיועד לשימוש תחבורה ציבורית, הנתיב השני מימין מיועד להמשך נסיעה ישר בלבד, ואילו שני הנתיבים השמאליים מיועדים לפנייה שמאלה. ממול כיוון נסיעת העוררת שני רמזורים האחד מכוון להמשך הנסיעה ישר, ואילו השני מכוון לפנייה לשמאל. העוררת שנסעה בנתיב השני מימין המיועד להמשך נסיעה ישר, הגיעה לצומת המרומזר והמשיכה בנסיעה שמאלה, בניגוד לכיוון המותר לפי הנחיית סימון הדרך במקום, הפרה בהתאם לתקנה 36(ד) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961 (להלן: "ההפרה"). לכתב הערר צורפה הודעת הקנס בה תמונות המתעדות את אירוע ההפרה.

טענות העורר

1. העוררת טוענת כי נסעה מאחורי שני כלי רכב אוטובוס שהוביל בטור הרכבים, ומלפניה רכב נוסף. לדבריה, טרם הכניסה לצומת עצר הרכב שנסע לפניה ולא המשיך בנסיעתו, ומשכך החלה להתקדם. ואולם, באותו הרגע החל גם הרכב שלפניה בנסיעה, באופן שאילץ אותה להמשיך בנסיעה בנתיב הימני למשך מספר שניות נוספות, עד שהתאפשר לה להשתלב בבטחה בנתיב המבוקש.
2. לטענת העוררת, התמונות שצורפו להודעת הקנס אינן משקפות את מצב התנועה שקדם לצילום, ועל כן אינן מציגות את מלוא נסיבות האירוע.
3. נוכח האמור מבקשת העוררת להורות על ביטול הודעת הקנס. לחלופין, ככל שבקשתה לא תתקבל, היא מבקשת לראות בערר שהגישה גם בקשה להישפט בבית משפט לתעבורה, בטענה כי זכות הגישה לערכאות היא זכות יסוד, ומשכך אין למנוע ממנה את האפשרות למצות את יומה בבית המשפט.

מדינת ישראל
בית דין לתעבורה

המסגרת הנורמטיבית

4. תקנה 36(ד) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961 קובעת כך: "בכביש המחולק לנתיבים שבהם סומנו חצים המובילים לצומת, לא ייכנס הנהג לצומת, לא יעבור בו ולא יצא ממנו אלא בכיוון חץ שסומן בנתיב שממנו נכנס לצומת; לעניין תקנת משנה זו, "צומת" – לרבות מפגש עם כביש אחר."
5. החל ממועד כניסתו לתוקף של חוק הפרות תעבורה מנהליות, תשפ"ד-2024 הוסבו עבירות תעבורה מסוימות, ביניהן ההפרה מושא הערר, למסלול של הפרות תעבורה, אשר בחינתן נעשית בהתאם לאמות המידה החלות על הפעלת סמכות מנהלית, ומתבררות בבית דין זה, ראו לעניין זה סעיף 21(א) לחוק הפרות תעבורה מנהליות התשפ"ד-2024 הקובע כך: "בית דין לתעבורה ידון ויחליט בערר על פי טענות וראיות שהוגשו בכתב בלבד, אלא אם כן מצא שיש בכך כדי לפגוע בעשיית צדק בעניינו של העורר או באינטרס הציבורי."
6. במסגרת זו עומדת לרשות האוכפת חזקת התקינות המנהלית, שלפיה נקודת המוצא היא כי פעולות הרשות נעשו כדין, בסמכות, בתום לב ובהתאם לשיקול דעת מקצועי וראוי. משכך הנטל להפריך חזקה זו ולהצביע על פגם ממשי שנפל בהחלטת הרשות מוטל על כתפי הטוען כנגדה. בהיעדר תשתית מספקת לסתירת החזקה, בית הדין לא ימצא מקום להתערב בהחלטת הרשות. לעניין זה ראו עת"מ (מינהליים חי') 52373-05-25 חאלד ניג'ם נ' ועדה מקומית לתכנון ובנייה עכו (נבו 15.10.2025) שם נקבע כי: "רשות מנהלית נהנית מחזקת תקינות המנהל. מדובר בחזקה שניתנת לסתירה, אולם נטל סתירת החזקה מוטל על הטוען לכך, קרי על העותר אשר נדרש להוכיח בעובדות את סתירת החזקה."
7. לפיכך, טענה המוגשת כנגד החלטת רשות מנהלית, אשר סותרת את התשתית העובדתית שעליה התבססה ההחלטה, תידחה אם לא תיתמך בתשתית ראייתית הולמת. ראו לעניין זה עת"מ (מינהליים ת"א) 28857-06-17 עמותת חברות הסיעוד נ' משרד הביטחון (1.7.2019).

דיון והכרעה

8. לאחר שבחנתי את הערר, הודעת הקנס והתמונות המצורפות לה, באתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות ואף מבלי להידרש בתשובת המשיבה.
9. ראשית, אין בידי לקבל את טענת העוררת שלפיה נסעו אוטובוס ורכב בצבע לבן, וכי עמידתו של הרכב הלבן היא שחיבה אותה להתקדם באופן שבו נהגה. טענה זו אינה מתיישבת עם התמונות המצורפות להודעת הקנס.
10. מן התמונה הימנית ביותר, עולה באופן ברור כי העוררת מצויה טרם כניסתה לצומת בנתיב האמצעי המתיר המשך נסיעה ישר בלבד, זאת כשהיא במקביל לאותו רכב לבן שמתואר

מדינת ישראל בית דין לתעבורה

בטיעוניה. התמונה משקפת באופן מובהק את מיקומם היחסי של כלי הרכב עובר לכניסה לצומת.

11. בתמונה שלאחר מכן, בהתאם לרצף השתלשלות האירועים, נראים שני כלי הרכב והאוטובוס נכנסים אל תוך הצומת, בעוד שהעוררת נכנסת לצומת מן הנתיב אשר סומן להמשך נסיעה ישר בלבד, אך בפועל מבצעת פנייה שמאלה, וכך נותרת מימין לרכב הלבן המתואר בטיעוניה וכאשר היא אינה בתחומי נתיב הנסיעה של הצומת. הפנייה שמאלה ניכרת באופן ברור מן התמונות ואינה מותרת מקום לספק.

12. בנסיבות אלה, אין כל נפקות לשאלה אם הרכב שלפני העוררת עצר או האט את נסיעתו, שכן אין בכך כדי להתיר לעוררת לבצע פנייה שמאלה מנתיב אשר יועד להמשך נסיעה ישר בלבד. משכך, אין בטענה זו כדי לגרוע מן המסקנה כי העוררת ביצעה את ההפרה המיוחסת לה. לעניין זה יפים הדברים שנקבעו ב"פ"ל (תעבורה ת"א) 1189-08 מ.י. **ענף תנועה ת"א נ' נועם לנדמן (נבו 24.10.2010): "משאין מחלוקת כי הנאשם נכנס לצומת מן הנתיב וכפי שתואר ע"י השוטרת, ומשאין גם מחלוקת כי מנתיב כניסה זה לצומת הותרה נסיעה אך ורק ישר בעוד שהנאשם יצא מן הצומת בפניה שמאלה (תוך שהוא חולף אגב עוד נתיב שמיועד לנסיעה ישר בלבד, וכוונתי לנתיב השני מימין) ואז פונה שמאלה, המשמעות היא שהתגבשו יסודות העבירה כלשונה הברורה של תקנה 36(ד) לתקנות התעבורה."**

13. אף את טענת העוררת שלפיה התמונות אינן משקפות את מציאות האירוע או את השתלשלות הדברים אין בידי לקבל. התמונות מהוות חלק מן התשתית העובדתית ומציגות באופן רציף ובהיר את השתלשלות האירועים, החל מהתקרבות כלי הרכב לצומת, דרך כניסת העוררת אליו, ועד לביצוע הפנייה האסורה לשמאל.

14. מלבד הטענה הכללית כי התמונות אינן משקפות את האירוע, לא הציגה העוררת כל ראיה או תימוכין שיש בהם כדי לערער או להצביע על פגם בתשתית העובדתית שעליה נסמכת ההחלטה להטיל את הודעת הקנס או יהוו כשמשקל הסותר את חזקת התקינות המנהלית.

15. אשר לבקשת העוררת כי ככל שעררה יידחה, יועבר עניינה לבית המשפט לתעבורה, בטענה כי עומדת לה זכות יסוד לפנות לערכאות שיפוטיות, אכן, לעוררת עומדת זכות הגישה לערכאה השיפוטית. עם זאת, חוק הפרות תעבורה מינהליות, התשפ"ד-2024, קובע את מסלול בירור הדין הייחודי על הודעות קנס מנהליות, ולפיו בית דין זה הוא הערכאה השיפוטית המוסמכת לדון בעררים מסוג זה.

16. ההליך המתנהל בפני בית הדין אינו מהווה "בקשה להישפט" ואינו מוביל באופן אוטומטי לבית המשפט לתעבורה. החלטת בית הדין היא החלטה שיפוטית המסיימת את הדיון בערר על הודעת הקנס. ככל שהעוררת אינה משלימה עם ההחלטה, פתוחה בפניה הדרך להגיש ערעור לבית המשפט לתעבורה, בהתאם להוראות הדין, כנגד החלטתו הסופית של בית דין זה.

17. משכך, אין מקום להורות על העברת ההליך לבית המשפט במסגרת הערר שלפניי.

18. נוכח האמור לעיל דין הערר להידחות.

מדינת ישראל
בית דין לתעבורה

19. הקנס הנקוב ישולם עד למועד האחרון הקבוע בהודעת הקנס, דהיינו 20/10/2026.
20. מאחר ולא נדרשה תשובת המשיבה לא מצאתי לנכון להטיל צו להוצאות כנגד העוררת.
21. זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ט' אב תשפ"ו, 23.07.2026, בהעדר הצדדים.

Lior David Feldman

ליאור דוד פולדש, דיין